

המלצות לבעולה – דכוס חשיבה מתפתח

- 1. שבח ממוקד מאמץ ותהליך**
להחליף מחמאות מסוג "אתה גאון/ חכם/ מלך/ מוכשר" במחמאות על מאמץ, התמדה, שימוש באסטרטגיות למשל – "חיפשת עוד דרך לפתור את זה", "בדקת את התשובה שלך".
- 2. ליצור קישור בין המאמץ לשיפור שהושג**
למשל – "כשאתה בודק את התשובות שלך אתה עושה הרבה פחות טעויות", "רואים את ההתקדמות שלך מאז שאתה משקיע יותר".
- 3. משוב מדורג על הצלחה**
כשילד מקבל ציון טוב, למרות הפיתוי להחמיא לו על הציון ("וואו! קבלת 100!"), נקפיד קודם כל לדבר על התהליך ("למדת למבחן הזה בריצונות", "נראה שבדקת את התשובות שלך") ורק אחר כך לומר משהו על הציון עצמו. זאת הדרך הכי טובה שלנו לשדר שהמאמץ וההשתדלות הם העדיפות הראשונה שלנו – גם בזמן הצלחה!
אם אנחנו מדגישים השתדלות והתמדה רק בזמן "כשלון" אז זה מרגיש לילד כמו נסיון לנחם אותו ולא כמו סדר עדיפויות אמיתי.
- 4. שיח גלוי על כשלון וטעויות**
להשתמש בשפה של "עדיין לא" – עדיין לא הצלחת להתגבר על זה ומשם להתקדם ולהשתמש בשפה של למידה מטעויות – כשלון כהזדמנות ללמוד לבעם הבאה.
- 5. שיח על הרעיון של דכוס חשיבה מתפתח**
לדבר במפורש על המוח כעל "שריר" שמתפתח מאימון, על כך שידע וכישורים נבנים לאורך זמן ומצריכים מאמץ והתמדה. חשוב לשלב סיפורים על דמויות שצמחו מתוך קושי ולא רק "כשרונות טבעיים".
- 6. לאפשר אנזבה במקרה של כשלון**
במקרה של כשלון, חשוב לתת לגיטימציה גם לרגשות של אנזבה ותסכול של הילד. רק לאחר שאיפשרנו את הרגשות האלו, ננסה להתקדם ל-"מה עושים הלאה כדי להשתפר".